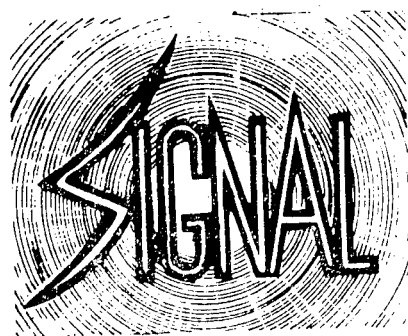




Abonnement:
kr. 8,90 årligt.
Eksp.:
Læssøesgade 18. b
Kbh. N.
Kasserer:
Ebbe Sørensen
Pederstrupvej 146
Ballerup
Tlf. Ballerup 743
Ansvarsh. red.
Gudmund Bagge

Organ for **DANSK FRONTKÆMPER FORBUND**

3. årg. Januar 1955 nr. 4.

Fra 1945 til **Mindeåret** 1955

Efter 9-års trælse og bitre dage, vandrer vi styrkede ind til 10-årsdagen for vor våben-
nedlæggelse!

Vi tabte krigen, sammen med vore tapre tyske våbenfæller. - De andre tabte freden, hvilket er værre.

Efter „de andre“ kom de hjemlige modige efterkrigs-partisaner. De tabte hovedet, hvilket i og for sig, ihvertfald for samfundet som helhed, ikke betød ret meget, da disse aldrig havde lært at bruge hovedet rigtigt, undtagen til at spise og drikke med.

Det, der betød noget for os, var at det danske retsvæsen lod sig underkue af kommunistiske sympatisører, og også „tabte hovedet“. Alene derigennem, at et uafhængigt retsvæsen blev „afhængigt“, lå vor samlede tragedie.

At vi går styrkede ind i mindeåret, konstateres alene af den kendsgerning, at verden af i dag, politisk set, står nøjagtigt på den samme dørtærskel, hvorfra vi begyndte vor kamp i 1941 mod bolchevismen. De samme ideer lever, men opfattes forskelligt af interessenterne.

Den danske regering og presse er, trods vort medlemskab af NATO og vor anerkendelse af Vesttysklands genoprustning, overhovedet ikke begyndt at opfatte noget som helst endnu. Sidste gang de opfattede noget, var i 1945 hvorefter de fik travlt, meget travlt...

Store tilbud og gode stillinger blev kastet i grams. Begærlige hænder fra „partisanrigets mørke jungle og sumpe“ greb til. De danske politikere købte sig selv „borgfred“ på hundredtusinders bekostning, og solgte deres ormædte sjæle til de andre ormædte.

Troskab - en æressag

Resultatet har vi set, det har vi forlængt opgjort..

Vi hører i det fjerne knivene hvæses, spørgsmål begynder at blive levende, trods den parlamentariske kommissions energiske forsøg gennem 9 lange år, at „mane disse i jorden“ til tid og evighed, som det så smukt hedder i de gamle romaner.

Rostock-mødet og det der gik forud og umiddelbart bagefter, er grundigt blevet belyst gennem ihærdigt arbejde af Revisions redaktør, den utrættelige Olesen, af Bergsted, og sidst af Jon Galster, blot ud fra helt andre motiver, med solo optræden i slotskirken, og senere ved et offentlig møde i Haderslev, gengivet i frihedskæmper-præsten Rishøjgårds blad „Slesvigeren“, hvori politikerne får råt for usødet.

Buhl døde, een ansvarlig mindre.

Med en sådan glædelig slutning af året 1954, med kendte mænds energiske kamp for politisk frisk luft og „rene juridiske skorstene“, har vi lov til at spå, at 1955 vil bringe flere interessante ting frem. Vi tror, at året bliver et opgørets år herhjemme, på flere felter; ellers har i sidste ende vort medlemskab af NATO kun negativ betydning.

Det er ikke nok man fortæller de unge soldater, at kampen gælder Sovjet, man skal også fortælle dem hvorfor. Dette hvorfor kan man ikke besvare, så længe tidligere soldater, tidligere frontfrivillige, som med regerings og konges velsignelse, og enkelte medaljer fra selvsamme, er blevet hårdt straffede, for en kamp mod det samme Sovjet, som stadig er Europas fjende.

Indtil nu holder regering og politikere sig passive. De er krøbet i deres rottehuller, afventende fortsat intakte regnvejrsskyl fra de selvsamme, forskellige kredse, der gjorde 1954 sidste måneder til et inferno for dem, med et håb om, at politikerne fortsat med den store stærke presse som spar-trumpf, kan tie dette ihjel.

Aksel Larsens, Frode Jacobsens, Buch-Jen-

Husk mødet

den 7. Februar i Griffenfeldtsgade 7 II.

Taler: Red. **Jordan**

Tag din hustru med. Alle sympatisører er velkomne.